

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1973-1974.

22 NOVEMBER 1973

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 12 april 1958 betreffende de medisch-farmaceutische cumulatie en van het koninklijk besluit n° 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies.

I. — AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER PAYFA.

Art. 5.

Het eerste lid weglaten.

VERANTWOORDING.

Indien de bepalingen van het ontwerp terugwerkende kracht hadden, dan zou zulks onvermijdelijk tot gevolg hebben dat feiten die niet strafbaar waren toen zij gepleegd werden, bestraft worden. Daaruit volgt dat iedere terugwerkende kracht, hoe gering ook, uit de strafbepalingen van het ontwerp dient te worden geweerd.

Zie :

608 (1972-1973) :

- Nr 6: Ontwerp gewijzigd door de Senaat.
- Nr 7: Advies van de Raad van State.
- Nrs 8 en 9: Amendementen.
- Nr 10: Verslag.

Chambre des Représentants

SESSION 1973-1974.

22 NOVEMBRE 1973

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 12 avril 1958, relative au cumul médico-pharmaceutique et l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967, relatif à l'art de guérir, à l'exercice des professions qui s'y rattachent et aux commissions médicales.

I. — AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. PAYFA.

Art. 5.

Supprimer le 1er alinéa.

JUSTIFICATION.

L'application de peines à des faits qui n'étaient pas punissables lorsqu'ils ont été commis serait une conséquence inévitable de la mise en vigueur rétroactive des dispositions du projet. Il en résulte que toute rétroactivité, aussi réduite qu'elle soit, doit être écartée pour les dispositions pénales du projet.

M. PAYFA,
F. HELGUERS,
L. DEFOSSET.

Voir :

608 (1972-1973) :

- N° 6: Projet amendé par le Sénat.
- N° 7: Avis du Conseil d'Etat.
- N°s 8 et 9: Amendements.
- N° 10: Rapport.

II. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER DAMSEAUX.

Atikel 1.

1) Het 2de lid van 1° vervangen door wat volgt :

« De vergunning is persoonlijk, maar wordt overgedragen overeenkomstig de regels van de erfopvolging. »

VERANTWOORDING.

Tijdens de bespreking in het Parlement heeft de Minister dit principe meermaals aanvaard. Het zou echter in de tekst moeten worden opgenomen.

2) Het 5° vervangen door wat volgt :

« 5° De Koning is gemachtigd om, na het advies van de beroepsorganisaties der apothekers te hebben ingewonnen, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit in het belang van de volksgezondheid de regels te bepalen op grond waarvan — bij afstand onder bezwarende titel of bij fusie van apotheken welke toebehoren aan personen die geen bloed- of aanverwant zijn boven de vierde graad — de Minister onder wie de volksgezondheid ressorteert tot de definitieve stopzetting van de werking van een apotheek kan beslissen, nadat een conform en met redenen omkleed advies van de vestigingscommissie, resp. van de commissie van beroep is verkregen. »

VERANTWOORDING.

Het wetsontwerp streeft er hoofdzakelijk naar het de zieken zo gemakkelijk mogelijk te maken om zich de geneesmiddelen aan te schaffen die zij nodig hebben. Men ziet dan ook niet goed in hoe een vermindering van het aantal thans voor het publiek geopende apotheken de zieken enige baat kan bijbrengen.

Bovendien druist het in tegen de beginselen van ons maatschappelijk bestel om particulieren zonder dwingende noodzaak de vrije beschikking over een deel van hun patrimonium te ontfangen.

Want aldus zouden wij tot onrechtvaardige toestanden komen zoals : een apotheker die, vóór zijn overlijden, zijn apotheek wil overdragen aan een van zijn kinderen of een van zijn nabestaanden en die dit niet kan ingevolge de desbetreffende te wijzigen bepaling; of nog de jonge weduwe van een apotheker die de lasten van de apotheek moet aanzuiveren, zonder deze te gelde te kunnen maken omdat de persoonlijke vergunning slechts overdraagbaar is ten vroegste vijf jaar na de opening van de apotheek.

Er dient ook te worden gedacht aan de mogelijkheid dat, wanneer een particuliere apotheek dicht bij een concurrerende apotheek van een vereniging is gelegen, de « invloedssferen » van beide officina's samenvallen.

3) Het 6° vervangen door wat volgt :

« 6° De Koning kan, na raadpleging van de beroepsorganisaties van de apothekers en bij een in Ministerraad overlegd besluit, de regels bepalen, die zijn voorgesteld door de Nationale Raad van de Orde der apothekers, voor het beoordelen van de waarde van de lichamelijke en onlichamelijke bestanddelen van de apothekers in geval van afstand onder een bezwarende titel.

De Koning bepaalt op dezelfde wijze de regels betreffende de fusie van apotheken. »

VERANTWOORDING.

Het doel van het wetsontwerp is het voorkomen van misbruiken inzake de waardebeoordeling bij het overdragen van een apotheek. Dergelijke misbruiken zijn onverenigbaar met de plichtenleer. Het is dus normaal de Raad van de Orde der Apothekers te betrekken bij de uitwerking van algemene normen waarmee een billijke regeling tot stand kan worden gebracht.

III. — AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. DAMSEAUX.

Article 1.

1) Remplacer le deuxième alinéa du 1° par ce qui suit :

« L'autorisation est personnelle mais transmise suivant les règles de dévolution successorale. »

JUSTIFICATION.

A diverses reprises, lors des débats parlementaires, le Ministre a admis ce principe. Il conviendrait cependant de l'insérer dans le texte.

2) Remplacer le 5° par ce qui suit :

« 5° Le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, est habilité à fixer dans l'intérêt de la santé publique et après consultation des organisations professionnelles des pharmaciens, les règles suivant lesquelles, lors d'une cession à titre onéreux ou fusion d'officines de personnes sans lien d'alliance ou de parenté au-delà du quatrième degré, le Ministre qui a la santé publique dans ses attributions pourra décider, après l'avis conforme motivé de la commission d'implantation ou, le cas échéant, de la commission d'appel, l'arrêt définitif de l'activité d'une officine. »

JUSTIFICATION.

Le but poursuivi par le projet de loi est fondamentalement destiné à permettre aux malades de se procurer le plus facilement possible les médicaments dont ils ont besoin. On comprend difficilement comment la réduction du nombre d'officines actuellement ouvertes au public apporterait un avantage quelconque aux malades.

De plus, interdire aux particuliers sans motifs impérieux de disposer des éléments de leur patrimoine, va à l'encontre des principes de notre vie en commun.

Ainsi peut-on imaginer des injustices telles que celles qui atteindraient le pharmacien souhaitant transmettre à un de ses enfants ou de ses proches son officine avant son décès, et se le verrait interdire par la disposition à amender; ou bien encore la jeune veuve d'un pharmacien obligée d'apurer les charges de l'officine, sans pouvoir négocier le transfert de celle-ci, l'autorisation personnelle n'étant transmissible qu'au plus tôt cinq ans après l'ouverture de l'officine.

Il faut aussi penser aux concours d'influence possible en cas de proximité d'officine privée en concurrence avec une officine de sociétés.

3) Remplacer le 6° par ce qui suit :

« 6° Le Roi peut fixer, après consultation des organisations professionnelles de pharmaciens, et, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, des règles proposées par le Conseil national de l'Ordre des pharmaciens, permettant d'apprécier la valeur des éléments corporels et incorporels des officines, lors des cessions à titre onéreux.

Le Roi, fixe, selon les mêmes modalités, les règles relatives à la fusion d'officines. »

JUSTIFICATION.

L'objectif du projet de loi est d'éviter l'abus dans l'estimation de valeurs, à l'occasion de la transmission d'officine. De tels abus sont incompatibles avec la déontologie. Il est donc normal d'associer le Conseil de l'Ordre des pharmaciens à l'élaboration de normes générales, permettant d'assurer un juste équilibre.

4) Het 7° vervangen door wat volgt :

« 7° De Koning kan een Fonds oprichten dat door de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid gestijfd wordt. Dit Fonds heeft rechtspersoonlijkheid en het heeft als opdracht de personen te vergoeden aan wie door de krachtens deze wettelijke bepalingen besliste sluitingen van apotheken nadeel wordt berokkend. De algemene regels van de onteigening tot nut van 't algemeen zullen van toepassing zijn. »

VERANTWOORDING.

Aangezien de noodzakelijkheid van de verplichte sluiting niet vaststaat, is de oprichting van een bijzonder Fonds niet langer gerechtvaardigd. Aangezien dit standpunt achter niet aanvaard is, wordt bij het hier voorgestelde amendement rekening gehouden met de volgende overwegingen :

- als men een doel van algemeen nut nastreeft, dient de hele gemeenschap die het voordeel van geniet, daarvoor op te komen;
- betalen de wegvervoerders in België soms een bijzondere taks om op de autowegen te rijden ? ;
- toen in 1969 het ambt van pleitbezorger werd afgeschaft, bracht zulks voor de overige leden van de rechterlijke macht hoegenaamd geen materiële last met zich.

4) Remplacer le 7° par ce qui suit :

« 7° Le Roi peut constituer un Fonds émergeant au budget du Ministère de la Santé publique, doté de la personnalité juridique, qui aurait pour objet d'indemniser les personnes lésées par la fermeture d'officines décidée en vertu des dispositions de la présente loi. Les règles générales de l'expropriation pour cause d'utilité publique seront d'application. »

JUSTIFICATION.

La nécessité de fermeture obligatoire n'étant pas établie, la création d'un Fonds spécial ne se justifie plus. A défaut de voir admettre ce point de vue, le texte de l'amendement proposé s'appuie sur les considérations suivantes :

- s'il s'agit de poursuivre un but d'intérêt général, c'est à la communauté tout entière, qui en est bénéficiaire, d'y pourvoir;
- voit-on chez nous les transporteurs supporter une redevance spéciale pour les autoroutes ? ;
- la suppression des avoués en 1969 n'a entraîné aucune charge matérielle pour les autres membres de l'ordre judiciaire.

A. DAMSEAUX.